

O ŽIVOTNÍ SÍLE

Z „ORGANONU LÉČEBNÉHO UMĚNÍ“

§ 1
Nejvyšším a *jediným* povoláním lékaře je vracet nemocným zdraví, což jest nazýváno léčbou.

§ 2
Nejvyšším ideálem léčby je rychlé, nenásilné, trvalé obnovení zdraví, nebo odstranění a zničení nemoci v celém jejím rozsahu, a to co nejkratším, nejspolehlivějším způsobem, na základě jasně pochopitelných principů. (...)

§ 9
Ve zdravém stavu je člověk ovládán duchovní životní silou (autokracií), která hmotné tělo (organismus) oživuje v podobě dynamis a udržuje všechny jeho části v obdivuhodně harmonickém souladu pocitů a činností, takže náš rozumný duch přítomný v našem nitru může tohoto živého, zdravého nástroje svobodně užívat k vyššímu účelu našeho bytí. (...)

§ 11
Jestliže člověk onemocní, je dynamickým, životu nepřátelským vlivem chorobu vyvolávajícího agens prapůvodně narušena pouze tato duchovní, samočinná síla, přítomná všude v jeho organismu (životní princip). Pouze narušený životní princip v tomto abnormálním stavu může organismu propůjčit protichůdné signály a přimět ho tak k ne-normálním procesům, jež nazýváme nemocí. (...)

Samuel Hahnemann.

Ne! Ona člověku vrozená, nádherná síla, určená k tomu, aby život co nejdokonaleji řídila, je-li zdrav, která je všudypřítomná ve všech částech organismu, v citlivých i dráždivých vláknech a v neúnavných hnacích perech všech normálních, přirozených tělesných ústrojí, nebyla stvořena k tomu, aby si sama pomáhala v nemoci, ani k tomu, aby prováděla léčení hodné napodobování. Ne! Skutečným léčitelským uměním je ona uvážlivá činnost, která přísluší vyššímu lidskému duchu, svobodné úvaze a selektivnímu, odůvodněně rozhodujícímu rozumu, aby onu nerozumnou a nevědomou, ale automaticky energickou životní sílu (která byla nemocí narušena a přinucena k nenormální činnosti) přeladila v poněkud vyšším stupni pomocí afekce jí podobné, vyvolané homeopaticky zvoleným lékem tak, aby „lékem onemocněla“.

Organon: Úvod, str. 40.

§ 12
Pouze chorobou narušená životní síla vyvolává nemoci. Tyto projevy choroby patrné pro naše smysly současně vyjadřují všechny vnitřní změny, tedy veškeré chorobné narušení vnitřní dynamis, a tím i celou chorobu. Odstranění všech projevů nemoci, tedy všech změn odlišujících se od zdravých životních pochodů vlivem léčby, je zde však současně automaticky podmíněno obnovou integrity životního principu, a předpokládá tudíž nutně obnovu zdraví celého organismu. (...)

§ 24
Nezbývá tudíž jiný, účinnější způsob použití léků proti nemocem, než metoda homeopatická, prostřednictvím které se hledá lék na celkový souhrn symptomů choroby s ohledem na příčinu jejího vzniku, pokud je známa, a na všechny průvodní okolnosti. Musíme hledat takový lék, který je ze všech prostředků známých svou schopností vyvolat změny stavu u zdravého člověka nejúčinněji schopen vyvolat umělý stav nemoci, jež je dané chorobě nejpodobnější.

Samuel Hahnemann, Organon léčebného umění, Alternativa 1996, str. 59, 63-66 a 72.